

8. Jan. 1974

FAKTA

Dato:

8. Jan. 1974

Sidetæl:

Værkstedsbog 2 74 s. 7-15

at bemale er en mangde forskellige ting, men at det altid alene vil være at bemale & ikke at male et billede.

8-1-74.

BEMALINGER.

Jø mere ren farven optræder i disse bemalinger, desto mere plump & pluk virker det, en kolonistisk farve romanistisk virkning. Det er sundsynlige at jo ubestemt mere farven optræder (fuldstændig upræcis - alene som malning) jo mere realitet opstår der. Skuffes det at farven er nuværende i forhold til den kendte opmaling af en flade er bemalt? Sikkert præcis farven når den er ren med færre associationer som er selve processen (at bemale) uvedkommene - farven overføres på uheldig måde fejlskadedt. Derfor ender det hvergang jeg anvender en ren farve, med at den males over enten med kind - sort eller grå. Dette viser tydeligt at farven er

en mod stand en hænding som hver
gang ender med at blive undertrykt
desværre.
Der er nu snart oppe om mange år
js med mellemrum har oplyst disse
bemærkninger og meget på af dem
(bogstavelig helt ingen) har tilfredsstillende
mig. Måske skuldes det at hvad
js sejer, den blotte tilstedeværelse -
uden om malerets konvention - en
stags realitet, forhindres af den
kendsgerning at js prøve at male,
frem til den realitet via fjer-
-fjerstøf - maling - og ved at male,
fjerstøf selv. Alle de maleriske
konventioner lader sig ikke undertrykke
-ke ~~hver~~ ved hjælp af sig selv
hvor meget man end fjerstøf.
At js bliver ved med disse fjerstøf
på trods af de uheldige og fulde
må skuldes at js har en eller
anden stadig tro på (eller tvivl om)
at der må findes en vej under
nåde at forholde sig til maleriet
og til at handle med den teknik
end den man vil til hver hånd,
men dette er formodentlig en utopi.

Det er vel derfor på 2. sæt helt
med til det mest elementære - selv
dette at male - selv den re handling
at gøre en ~~en~~ farvefuldt pensel hen-
-over en flade.
Man vilke konflikten opstår i først-
-ste på at fastholde, synlig gøre denne
elementære proces på en firkantet
flade som her den i tvende egenskab
at gøre alt hvad der foregår på
den i sin firkantede rum og derved
gøre det til et billede?
Kan dette endog undgås i kvadrant?
Den firkantede flade består af to
lodrette og to vandrette egenskab sigt.
i forhold til hvilke alt hvad der
placeres inden for disse egenskab mid-
-tvejst fungerer - man vil altså forsøge
at komme ud af denne firkant.
Man kan bemale flader der er så
store at firkanten neutraliseres (det
er unanimeredes løsning) eller direkte
på inden i inden dets væg og mur
der har samme egenskab, man
kan bemale gulve og væg, træstammer,
plankvæter, døre, porte, ~~st~~ dapper,

0. s.v. Man kunne også foreslå sig
bemaling af objekter: stole, bænke, borde,
Kunsten, fæde, skåle, maa - i praksis
er der ikke så meget til.
En hver kunsts genstand er først og sidst
et produkt af sin funktion, og kunsts-
gerning der vil dominere bemalings-
opgave der vil være et eller andet over-
fladligt - til dekoration, og bevæger
man sig ind på omrids. Som kunsts-
værk, vaser, skåle er man idag stærkt
over i kunsthåndværk der er blevet
så tyngt af konventioner og degenera-
tion - at en bemaling af sådan-
ne genstande er en kunsthåndværk-
hed.

Orientalisk kunst, især kinesisk og
japansk fusk maleri prøvede at
gøre billedfirkanten neutral, måske
fordi malerne ved første hånd måske
langt eller meget høje formater, således
at det enten kan være opmærksom
på den vandrette eller den lodrette
bevægelse og ikke de der, for det
var langt mellem de modsatte af-
slutninger af formater, fælte sig
bortset inde i en firkant. Det
europæiske maleri er spændt ~~op~~

bevogel sig udover firkanten & rektangel.
Også et andet element ved japansk
& kinesisk tusch maleri er værd, netop
; den er som man hører, at bemalte - at
man aldrig bruger rene elementer før
som rød - blå - gul - men ~~altså~~ alene
de farve som blår, inden for tusch-
-farvens mængde (og de var uendelige).
Hvad man dermed skal være forsom-
med et forsætligt overført fra tusch-
-maleriet er altså tegn - for værd
beholdningen er det ikke tegn eller
kalligrafien man er ude efter, men
simpelthen selv beholdningen af
~~en flade~~ et areal.
Og måske er det netop en skal
som at be male et areal indlem-
en flade som med for vundskab.
Tegnet - pensels førings kalligrafi;
tusch malerierne giver måske held for
at der skabes luft uden om, hvori-
-mod i et areal; ~~at~~ på et
andet er for hvide om rider
indom; hinanden, som det ikke
hvær end gis at der opstår et fi-
-hold i mellem. Det ville være lo-
-gisk at de ikke hele arealer med

jerne således at fladen og bemalings-
-opn blev identiske og undgik et
form - struktur forhold, man så er man
ovre i det monochrome billede,
som en række kunstnere ~~der~~ på
det nærmeste har udformet maling-
-bederne af i forvejen at de at man
Det er for forvejen at de at man
skulle kunne se for noget andet, noget
nået ud af det end de andre kunst-
-nere.
Hele projektet med bemalinger ser
ud til at være en uimålighed -
vid det som høj betydelse af materialet
i sig selv i dag er en uimålighed,
at selv hvor man vil starte med
det aller primitive - bemalinger - er
væn spærret?
Dette kan kun være et rent person-
-ligt spørgsmål, for der findes stadig
kunstnere som kan for noget ud af
materialet, selvom is personligt ikke
brøder mig om det mange af de
dets minger is kun findes med.
Opvenden til at is ikke, for off-
-blikket, kan af komme i det med
om materialet, strødes at det malingen
ikke kan fordele de helt specielle

Krav j's stiller, al den bare stiller j's forklare
krav, forklare spørgsmaal til maleri.
Hvad er det for krav?
Jeg ønsker at bringe maleriet, eller
rettere, dets teknik uden at ville
bringe mig for de helt elementære
& tekniske i boende krav & den
& derved følgende uendelige tradi-
-tion & dens konventionelle vedhæng
vedhæng. Overmodig, nuivt der j's
at kunne bringe maleri til sin
egen destruktion eller i hvert fald
mod sætning - det kan simpelthen
ikke lade sig gøre du der som
sagt er disse fundamentale kendsgr-
-ninger ved maleri som man ikke
kan komme uden om. Der findes
derfor ikke andre alternativer end at
gøre med på disse krav eller lade
maleriet ligge.
Man må for at beskrive sig mal-
maleri vedhæng sig at man er
maler & det er maleri - inaktuel
man & beskrive sig med - kan man
ikke det - må man beskrive sig
med noget andet. Jeg tror (på mange

müder - desværre) at det er umün-
-ligt at tilgode materialets krav de-
her ikke længe min hele per'ima-
-tion - jø for simpelton ikke over-
-bevis på dem mere.
Det er (selvom jø har mange billedes-
-fælder) en kedelig situation at stå
i fordi man ikke kan tjene at
om røde som ikke alene erstatter
materiel, men som udbrer for de
nye, eller andre småheder man
søger.

At denne situation er opstået er
jø meget til bejled) at der skul-
-des den omstændig hed at man
søger. Når man søger er man
ikke til stede der hvor man vil-
-lig befinder sig, men at sted inde i
en uirkelig utopisk fremtid
stygende efter en stadig ligende
horisont. Det man eventuelt finder
på sin hvide væg vanding vil man
aldrig være til fæds med man mere
at der længe inde at andet
sted på vejen måske findes noget
bedre, og således går man på sin
~~en~~ evige søgen lige ind i døden.

More prøvskt suge så for j, ~~hvor~~
at der må findes noget der er
bedre, rigere på muligheder end male-
riet, men det skuffes for at j
ikke er i maleriet men stadig
på udvej efter noget andet.
Var j virkelig ~~med~~ ved maleriet
er der muligt at j fandt hvad
j søger uden for i maleriet.

9-7-74.

Den tendens til frigørelse
fra maleriet, er måske dybest set
en flugt fra mig selv.
Som j ofte har konstateret er alle
de flugt forsøg j hidtil har foretaget
egentlig skinnemanøvre hvor man i
form af det maleriske stadig er flygtet
med det være sig i form af collage,
montage, objekt, rumforsøg, film, foto, o.s.v.
Det er måske tænkeligt at maleriet
repræsenterer noget i mig selv som j
ikke ønsker at vedkende mig, måske
en form for konservatisme som er gne-
rende for billedet af mig selv som
unaturligt avand-garde pioner. Det er